

برنامه‌ی درسی ملی، طراحی آموزشی
و توجه به «صلاحیت‌ها و یادگیری‌های مشترک»

«پود»ی مناسب برای «تار» اهداف

طبیه حمزه‌بیگی

کارشناس مسئول گروه هم‌آهنگی ابتدایی
دفتر برنامه‌ریزی و تالیف کتاب‌های درسی

در یک یا چند کتاب درسی، برای افزایش اطلاعات فراگیران در آن زمینه محدود شده و این امر موجبات کاهش دامنه‌ی اثرگذاری آن‌ها را فراهم می‌آورد. حال چاره‌ی کار چیست؟

برنامه‌ی درسی ملی به عنوان سندی که نقشه‌ی کلان برنامه‌ی درسی و چارچوب نظام برنامه‌ریزی درسی کشور را به منظور تحقق اهداف آموزش‌وپرورش نظام جمهوری اسلامی ایران تعیین و تبیین می‌کند، براساس مبانی، ارزش‌ها و اهداف تربیت اسلامی و با استفاده از توانمندی‌های بومی و ملی و بهره‌برداری از تجربه‌های معتبر و موفق جهانی، در پاسخ به نیازهای و مطالبات جامعه‌ی پویای ایران اسلامی، الگوی تازه‌ای از برنامه‌های درسی و تربیتی را ارائه داده است و گامی مهم در راستای مستندسازی و کیفیت‌بخشی نظام تعلیم و تربیت کشور به حساب می‌آید.

چنین به نظر می‌رسد که تدوین کنندگان برنامه‌ی درسی ملی به مسئله‌ی فوق الذکر واقف بوده‌اند و برای آن راه حل‌هایی پیش‌بینی کرده‌اند. توجه به «صلاحیت‌ها و

برآوردن انتظارات اجتماعی ناکافی و گاه نامناسب بوده است. این در حالی است که به نظر می‌رسد درباره‌ی موقفيت نظام آموزشی در افزایش معلومات و دانش فراگیرندگان تا این حد اعلام نارضایتی نمی‌شود!

در نگاه اول علت این امر ممکن است توجه نکردن به این نیازهای در مجموعه‌ی اهداف آموزش‌وپرورش و به دنبال آن برنامه‌های درسی و آموزشی به نظر برسد، در حالی که ملاحظه‌ی اسناد مصوب موجود نشان‌دهنده‌ی کفايت و حتی گاهی زیاد بودن اهداف قلمروهای مذکور در سطوح دوره‌های تحصیلی، برنامه‌های درسی و واحدهای یادگیری است.

دلایلی موجب شده است تا با وجود این گونه اهداف در اسناد بالادستی، ردیابی دقیق آن‌ها در رفتارهای فردی و اجتماعی دانش‌آموختگان به‌وضوح دیده نشود. تخصیص هر چند مورد از اهداف دوره‌های تحصیلی به برنامه‌های یکی - دو ماده‌ی درسی از جمله‌ی این دلایل است. به این ترتیب، اهداف اعتقادی، اخلاقی، اجتماعی و نظایر آن‌ها نیز به ارائه‌ی چند مفهوم و مطلب

یکی از راههای پی‌بردن به کم و کيف موقفيت نظامهای آموزشی، بررسی تناسب خصوصیات دانش‌آموختگان آن با نیازهای جامعه در ابعاد شغلی، خانوادگی و اجتماعی است. این نیازها، معمولاً در قالب مطالبات و انتظارات عمومی افراد و نهادهای گوناگون متجلی شده و آنان برحسب مشاهداتشان، در این خصوص ارزش‌گذاری و قضایت می‌کنند. لذا ضروری است نظامهای آموزشی همواره به بررسی و ارزش‌بایی موقفيت و کارآیی خود پرداخته و عملکرد خود را از این منظر به نقد و تحلیل بگذراند. بدیهی است این امر در ارتباطا با نظام آموزشی ما نیز ضرورت دارد.

اعلام نارضایتی گاه و بیگاه والدین، صاحبان حرفه‌ها و مشاغل، مسئلان فرهنگی، قضایی و انتظامی کشور از برخی ویژگی‌ها و نمودهای رفتاری خروجی‌های نظام آموزش رسمی، حکایت از آن دارد که فعالیت‌های مدرسه به عنوان متصدی امر یادگیری، برای

جدول عناصر صلاحیت‌ها و یادگیری‌های مشترک

عنصر	صلاحیت‌ها و یادگیری‌های مشترک
تفکر و تعلق	تخیل، حل مسئله، تفکر انتقادی، ابداع و خلق، تفکر سیستمی، پرسش گری، کاوش گری، هدایت مشاهدات، تحلیل، قضاآوت براساس شواهد، تصمیم‌گیری، قضاآوت براساس نظام معیار (تعقل)، تأمل در خود، خودآزارش‌بایی
ایمان و باور	نگرش توحیدی، کرامت و قدرت اراده و انتخاب انسان، ارزشمندی تفکر و تعقل، ارزشمندی مخلوقات، هدفمندی خلقت، ارزشمندی علم و عالم‌جویی، ارزشمندی نهاد خانواده، وطن‌دوستی
علم	کشف جهان به عنوان فعل خداوند، خودآگاهی، فرهنگ و هویت
کار و عمل و مجاهدت	یادگیری مستمر، خودمدیریتی، انجام واجبات و ترک محترمات، مشارکت، همیاری، مهارت کار با دیگران، مهارت‌های ارتباطی، مهارت رهبری، مطالعه و پژوهش، استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات، تولید محسوب
اخلاق و آداب	حفظ و پالایش انگیزه‌ها (نیت)، خودپایی و خودپایابی، اعتماد به نفس، مسئولیت‌پذیری، انعطاف، اخلاق حرفه‌ای، پشتکار، نظم و قانون‌مداری، صدق، صیر، عدالت‌خواهی و حق‌طلبی، حسن خلق، احسان و رأفت، قناعت، استقامت و حیا

هدف اصلی برنامه قرار گرفته و موضوع رعایت آداب بهداشتی و کسب مهارت‌های ایمنی سرفصل آموزش آن می‌شود. با زمینه‌سازی برای اجرای کامل برنامه درسی ملی و نظر به ماهیت «صلاحیت‌ها» و یادگیری‌های مشترک^۱ و تناسب آن‌ها با راهبردهای یاددهی-یادگیری، فرآیند تدریس بهترین محمل برای توجه به این مهم است. چنان‌چه معلمان صلاحیت‌ها و یادگیری‌های مشترک را چون «بود» به «تار» اهداف دروس بافتی و اساس طراحی‌های آموزشی خویش فراز دهنده، زمینه برای تحقیق این بخش از برنامه فراهم خواهد شد و دانش آموزان هرچه زودتر از منافع آن بهره‌مند می‌شوند. امید است آموزگاران محترم طرح‌ها و پیشنهادهای خود را در این زمینه به دفتر مجله ارسال کنند تا منشاء خلق ایده‌های عملی برای سایر همکاران شود.

ش

۱- حوزه‌های یادگیری، بستر اصلی برای تسهیل فرآیند تعلم و تربیت؛ برای دست یابی به اهداف برنامه‌ی درسی ملی هستند.
هر یک از حوزه‌های یادگیری، گستره و محدودی داشت،
مهارت‌ها، نگرش‌ها و ارزش‌های مرتبه با یادگیری متربان
پیش‌دبستانی تا پایان دوره متوسطه را توصیف می‌کنند.
این حوزه‌ها حدود محتوایی و روش‌ها و فرآیندها و عناصر
کلیدی یادگیری را روشن می‌سازند.

شکل می‌گیرند. «یادگیری‌های مشترک» به جای توجه صرف به مفاهیم و موضوعات مرتبط با اهداف در هر یک از برنامه‌های درسی، یکی از این راهلهای است. این امر باعث می‌شود به جای توجه یک برنامه‌ی درسی به یک موضوع، همه‌ی برنامه‌های درسی محتوای آموزشی خود را حول محور صلاحیت‌ها و یادگیری‌های مشترک سازماندهی کنند و از این طریق، دانش‌آموزان پس از گذراندن دروس دوره و پایه‌ی تحصیلی، به جای کسب اطلاعات وسیع و پراکنده درباره‌ی موضوعات گوناگون و متنوع، به مجموعه‌ای از مهارت‌های پایه و اساسی برای ایفای بهینه‌ی نقش خود در زندگی فردی و اجتماعی دست یابند.

مطابق با آخرین نسخه‌ی برنامه‌ی درسی ملی، صلاحیت‌ها و یادگیری‌های مشترک، آن دسته از یادگیری‌هایی هستند که همه‌ی خروجی‌های آموزش‌پرورش بتوانند به گونه‌ای به آن‌ها دست یابند؛ لذا در همه‌ی حوزه‌های یادگیری^۱ حضور دارند و بین آن‌ها پیوند برقرار کرده و در همه‌ی عناصر برنامه نمود و بروز پیدا می‌کنند. این صلاحیت‌ها و یادگیری‌ها براساس عناصر پنج گانه‌ی الگوی هدف‌گذاری که در جدول بالا آمده است،